

”Kom til mig...”

Ugens vers

”Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile” (Matt 11,28).

Introduktion

”Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.”

Hvilket vidunderligt løfte Jesus giver os her. Hvem af os har ikke til tider følt, at vi bår tunge byrder, måske ikke så meget på grund af vores arbejde, selv om det også ofte er tilfældet, men på grund af selve tilværelsens slid? Jesus siger til os, at han ved, hvad vi går igennem, og han kan hjælpe os, hvis vi vil lade ham gøre det.

Efter at Jesus beder os om at tage hans åg på os, siger han: ”For mit åg er godt, og min byrde er let” (Matt 11,30). Han siger med andre ord: ”Fjern alle de åg og byrder, I bærer på og giv dem til mig. Tag så i stedet mit åg på jer, for mit er meget lettere at bære.”

Hvordan kan vi opleve den hvile, som Jesus taler om? Vi lever trods alt i en verden, hvor Gud efter Adams fald sagde: ”I dit ansigts sved skal du spise dit brød” (1 Mos 3,19). Vi ved altså, hvad det vil sige at slide og bære byrder, som kan synes for tunge at bære, i hvert fald på egen hånd.

Ugens tekster

- Matt 11,20-30
- Matt 5,5
- 5 Mos 18,15
- Gal 5,1
- 2 Mos 18,13-22
- Gal 6,2

”Og jeg vil give jer hvile“

Matt 11,20-28

Læs versene, hvor Jesus siger: ”Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.“ I hvilken sammenhæng siger han det? På hvilken måde giver Jesus os hvile?

Jesus talte aldrig, uden at det var i en bestemt sammenhæng. For at forstå budkabet er vi nødt til at fange den specifikke sammenhæng.

Matthæus 11 markerer et vendepunkt i Matthæusevangeliet.

Veråbenerne over forskellige vigtige byer i Galilæa er hans hidtil hårdeste udtalelser. Jesus forsøgte ikke at indynde sig. Han satte fingeren på det ømmeste punkt. Han omgås de ”forkerte” mennesker (9,9-13). Hans påstand om at kunne tilgive synder er skandaløs (9,1-8).

Jesus kommer med nogle stærkt fordømmende ord til folket og sammenligner dem med Sodoma, som blev opfattet som et sted med kompromisløs ondskab. ”Derfor siger jeg jer: Det skal gå Sodomas land tåleligere på dommens dag end dig” (Matt 11,24).

Det spændte forhold intensiveres. Men midt i alt dette skifter Jesus gear og tilbyder sand hvile. Det kan han gøre, fordi ”alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen” (Matt 11,27). Jesu evne til at give hvile er baseret på hans guddommelighed og enhed med Faderen.

Før vi kan komme og lægge vores byrder fra os, må vi forstå, at vi ikke kan bære dem alene. De fleste af os vil faktisk ikke komme, med mindre vi har indset vores sande tilstand. Jesu indbydelse er baseret på behov.

Hans udtalelse i Matt 11,28 begynder med en bydeform i det græske originalmanuskript. ”Kom” er ikke et valg. ”Kom” udtrykker betingelsen for at finde hvile. ”Kom” betyder, at vi må overgive kontrollen. I en tid, hvor vi med lethed kan kontrollere meget i vores liv via vores mobiltelefon, er det ikke naturligt for os at komme til Jesus. For de fleste mennesker er overgivelsen faktisk det vanskeligste i det kristne liv.

Vi elsker at tale om alt det, som Gud gør for os i Kristus, og hvordan vi ikke kan frelse os selv. Og det er rigtigt. Men til syvende og sidst er vi nødt til bevidst at vælge at ”komme” til Jesus. Det betyder at overgive os til ham. Det er her, den frie vilje til at vælge bliver det afgørende i det kristne liv.

Til eftertanke

Hvilke byrder bærer du? Hvordan kan du lære at give dem til Jesus og opleve den hvile, han tilbyder, og som kostede ham så meget?

”Tag mit åg på jer”

Matt 11,29-30

Hvorfor beder Jesus os om at tage hans åg på os lige efter, at han har inviteret os til at overgive vores byrder til ham og finde sand hvile?

Efter den første bydeform ”kom” i Matt 11,28, er der to mere i Matt 11,29. ”Tag” og ”lær” fokuserer lytternes og læsernes opmærksomhed på Jesus. Vi skal tage hans åg på os og lære af ham.

Det nære forhold i guddommen mellem Faderen og Sønnen er allerede beskrevet i Matt 11,25-27. Denne stærke beskrivelse hjælper med at forklare, hvorfor Jesus bruger billedet med et åg i disse vers. Faderen og Sønnen arbejder sammen om at frelse menneskene. Selv om et åg symboliserer underkastelse (se Jer 27), er det også et billede på fælles hensigt. Vi underkaster os hans åg og accepterer den opgave, han giver os for at velsigne andre omkring os. Vi bærer ikke hans åg: vi er forbundet med ham i hans åg, for hans åg ”er godt”, og hans ”byrde er let” (Matt 11,30).

Det andet imperativ, ”lær af mig”, gentager denne tanke. På græsk er der en forbindelse mellem udsagnsordet ”lær” og navneordet ”discipel”. Når vi lærer af Jesus, er vi virkelig hans disciple. Lydighed og overgivelse er kendetegn på discipelskab.

Matt 11,28
Matt 11,29

Hvilken forskel er der mellem at ”bære tunge byrder” og at tage Jesu åg på os?

Et åg er i jødedommen en almindelig metafor for loven. ApG 15,10 bruger det i forbindelse med loven om omskærelse. Gal 5,1 fremhæver kontrasten mellem den frihed, Jesus tilbyder, og et trælleåg, som henviser til loven som et middel til frelse. At være forbundet med Jesus i hans åg understreger lydighed og overgivelse: vi følger i hans fodspor og tager del i hans mission. Vi kan ikke lægge noget til den frelse, som Jesus vandt for os på korset, men vi kan blive ambassadører for ham og dele det glade budskab med dem, vi møder. Jesu fortolkning af loven, som den kommer til udtryk i Bjergprædikenen (Matt 5-7) er langt mere radikal end farisæernes opfattelse af den. Den kræver en hjertetransplantation, som forvandler vores motiver. Og hans åg er godt, og hans byrde er let (Matt 11,30).

Til eftertanke

”Hvile for jeres sjæle” – hvilket løfte! Har du erfaret en sådan hvile? Hvordan er den? Ved at fokusere på Jesus og det, han tilbyder os, kan vi begynde at opleve den hvile, han giver.

”Jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet”

Sagtmodighed eller mildhed er en undervurderet egenskab i vores tid. Ydmyghed bliver latterliggjort. De sociale medier har lært os at blive opmærksom på det højtrængende, det larmende, det mærkelige og vilde, det prangende. Denne verdens normer er i høj grad det modsatte af, hvad Gud anser som vigtigt og værdifuldt.

”Kundskaben om sandheden afhænger ikke så meget af gode forstandsevner som af ærlige hensigter og en enfoldig, oprigtig tro. Guds engle drager nær til dem, der af et ydmygt hjerte søger guddommelig vejledning. Helligånden bliver givet dem, for at den kan åbenbare sandhedens rige skatte for dem” Ellen White, *Lys over hverdagen*, 1. bd., s. 45).

Matt 5,5
1 Pet 3,4
Es 57,15.

Hvordan vil du ud fra disse tekster definere sagtmodighed og ydmyghed?

Paulus henviser til ”Kristi mildhed og sagtmodighed” i 2 Kor 10,1. Mildhed og sagtmodighed er ikke en beskrivelse af et let offer eller en person, som ikke har en mening selv. Jesus selv opsøgte ikke konfrontationer og undgik dem ofte, fordi hans mission endnu ikke var opfyldt (Joh 4,1-3). Men når han blev udsat for konfrontationer, mødte han dem modigt. Men han talte samtidig mildt og venligt. Hans klagesang over Jerusalem lige før korsfæstelsen var fx ikke forbandelser, men tårefyldte billeder af en frygtelig fremtid (Luk 19,41-44).

I Det Nye Testamente bliver Jesus ofte beskrevet som den anden Moses. Han taler fra et bjerg, når han fremlægger sit riges principper (Matt 5,1). Han giver store skarer mad på mirakuløs vis (Matt 14,13-21). 4 Mos 12,3 beskriver Moses som ”sagtmodig”. Ordet bliver brugt om Jesus i Matt 11,29. Da folket oplevede bespisningen af de 5.000, udrød de: ”Han er sandelig Profeten, som skal komme til verden” (Joh 6,14) – en henvisning til 5 Mos 18,15 og Moses’ rolle.

Det er tydeligt, at Jesus overgår Moses i sagtmodighed og ydmyghed, også selv om Moses tilbød at give sit liv for at frelse Israels folk (2 Mos 32,32). Moses’ død ville ikke have gavnet hele menneskeheden. Vi kan lære af Moses og hans liv, men vi kan aldrig finde frelse i ham. Vi brug for en frelser, som kan være vores stedfortræder og gå i forbøn for os. Det er kun Gud på korset, som kan frelse os fra de juridiske konsekvenser, som synden med rette påfører os. Det er grunden til, at hvor stort et eksempel Jesus end var for os, ville det ikke have gavnet noget uden korset og opstandelsen.

”For mit åg er godt”

Vi har allerede set, hvordan Matthæus' brug af ”åg” i dette afsnit minder om jødedommens brug af udtrykket, og at andre nytestamentlige tekster bruger det til at henvise til en forkert forståelse af loven.

Det græske ord, der oversættes med ”godt”, kan også betyde let, behageligt, nyttigt. Mange mennesker opfatter Guds lov som tung, vanskelig at holde og til tider irrelevant. Hvordan kan vi hjælpe dem til at opdage lovens skønhed og inspirere til kærlighed til lovgiveren?

Forældre husker næsten altid det øjeblik, deres barn tog sit første skridt. Det usikre første skridt efterfølges af det næste tøvende skridt, dernæst et tredje. Og så sker det næsten helt sikkert, at barnet snubler og falder. Måske kommer der tårer og til og med blå mærker, men når barnet først har oplevet bevægelsesfriheden, vil det rejse sig igen og forsøge på ny. Gå, falde, rejse sig, gå falde, rejse sig. Rækkefølgen gentager sig mange gange, inden barnet kan gå sikkert. Alligevel er der midt i al den snublen og de mange fald et stolt lille ansigt, der glædestrålende udtrykker: *Mor, far, se! Jeg kan gå!*

At gå sammen med Jesus er ikke altid let, men det er altid godt og det rigtige at gøre. Måske snubler vi; måske falder vi også. Men vi kan rejse os igen og fortsætte med at gå med ham ved vores side.

Gal 5,1

”Til den frihed har Kristus befriet os. Stå derfor fast, og lad jer ikke atter tvinge under trælleåg!” Hvad betyder denne tekst? Hvordan har Kristus befriet os? Hvad er forskellen på det åg, han beder os om at bære, og det ”trælleåg”, som Paulus advarer imod?

Vi kan være sikre på, at uanset hvad Paulus helt nøjagtigt mente med ”trælleåg”, så var det ikke lydighed mod Guds lov, De Ti Bud. Tværtimod! Vi kan kun finde sand hvile og frihed gennem lydighed, ved tro og i forståelsen af, at vores frelse er sikret ikke gennem loven, men ved Kristi retfærdighed, som dækker os.

Til eftertanke

Hvorfor giver et liv i lydighed mod Guds lov større hvile end et liv, hvor vi er ulydige mod hans lov?

”Min byrde er let“

Jesu sidste udtalelse i Matt 11,30 bruger billedet med at bære en byrde. ”For mit åg er godt, og min byrde er let.“

2 Mos 18,13-22

Moses blev glad for at se sin svigerfar Jetro, efter at israelitterne havde forladt Egypten og krydset havet. Hvordan viser det sig i denne beretning, at man bærer en andens byrde?

Folk opsøgte Moses fra morgen til aften, for at han skulle holde rettergang. Moses' svigerfar tryglede sin svigersøn om at oprette et system, som tillod ham at fokusere på mere overordnede ting og overlade til andre at tage sig af de mindre sager. Bibelen fortæller, at Moses lyttede til Jetro og indførte disse vigtige ændringer.

Da Jesus fortalte os, at hans byrde er let, ønskede han at minde os om, at vi kan stole på ham, som er den ultimative byrdebærer. Ligesom Moses må vi lære, at vi har brug for at dele vores byrder. I 1 Kor 12,12-26 benytter Paulus billedet om menigheden som Kristi legeme. Det er en god illustration på, hvad det kan betyde at dele byrder. Vi har brug for et fungerende legeme for at være i stand til at bære byrder. Vi har brug for både ben, arme, skuldre, muskler og sener for at kunne bære noget som helst.

Gal 6,2

Hvordan er det med til at opfylde Kristi lov, at vi bærer hinandens byrder?

I det foregående vers (Gal 6,1) siger Paulus, at hvis en bror eller søster falder for en fristelse, skal vi hjælpe vedkommende til rette med mildhed. Det minder om Jesu udtalelse om hans sagtmodighed i Matt 11,29. At bære hinandens byrder betyder, at man hjælper nogen, som er faret vild, så vedkommende igen kan opleve Guds nåde. Men det indebærer også, at vi hjælper hinanden, når vi eller de møder vanskeligheder. Det græske ord for ”byrde“ kan henvise til noget tungt som fx en sten. Det minder os om, at vi alle bærer byrder, og at vi alle har brug for nogen, der kan hjælpe os med at bære dem. At bære hinandens byrder er en gudgiven menighedsaktivitet, som kræver mildhed og sagtmodighed og fører til medfølelse.

Til eftertanke

Tænk over, hvornår du sidst hjalp nogen med at bære en byrde, de kæmpede med? Hvorfor betød det noget for dig? Hvis byrde kan du hjælpe med at bære nu?

Til videre studium

"Når du oplever, at din opgave er svær, når du klager over vanskeligheder og prøvelser, når du siger, at du ikke har kraft til at modstå fristelser, at du ikke kan sejre over utålmodighed, og at kristenlivet er tungt, kan du være sikker på, at du ikke bærer Kristi åg. Du bærer en anden herres åg" (Ellen White, *Child Guidance*, s. 267).

"Der er brug for en konstant agtpågivenhed og inderlig, kærlig overgivelse, men det vil komme helt naturligt, når sjælen opretholdes af Guds kraft gennem tro. Vi kan absolut intet udrette for at gøre os værdige til guddommelig gunst. Vi må slet ikke stole på os selv eller vores gode gerninger, men når vi som faldne, syndige mennesker kommer til Kristus, kan vi finde hvile i hans kærlighed. Gud vil tage imod enhver, der kommer til ham og stoler helt og fuldt på den korsfæstede frelsers fortjeneste. Kærlighed vil skabes i hjertet. Måske opstår der ingen ekstatiske følelse, men der vil være en blivende, fredfyldt tillid. Enhver byrde er let, for det åg, som Kristus lægger på os, er let. Pligt bliver en glæde og offer en fryd. Den sti, der før syntes skjult i mørke, bliver oplyst af stråler fra Retfærdighedens Sol. Det er at vandre i lyset, ligesom Kristus er i lyset" (Ellen White, *Faith and Works*, s. 38-39).

Spørgsmål
til drøftelse

1. **Kan du huske fra din vandring med Jesus, da du endelig overgav dig til ham? Del evt. det øjeblik med klassen og fokuser især på, hvad der fik dig til at overgive dig.**
2. **Studer Jesu bøn i Matt 11,25-57 og drøft i klassen, hvordan vi får kendskab til Guds nåde. Hvorfor har Gud skjult frelsesplanen ("dette") for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige?**
3. **Hvordan kan vi rent praktisk hjælpe dem, vi møder, som kæmper med deres byrder, til at komme til Jesus og finde hvile?**
4. **Tænk grundigere over tanken om at være "sagtmodig og ydmyg af hjertet." Er det ikke skadeligt for et menneskes selvværd? Bør vi ikke synes godt om os selv? Gælder dette ikke specielt for dem, der i forvejen kæmper med mangel på selvtillid? Hvordan kan korset og det, det repræsenterer, hjælpe os til at forstå, hvad Jesus mener med at være "sagtmodig og ydmyg"? Hvorfor er sagtmodighed og ydmyghed den eneste rigtige holdning at have, når vi betragter korset og dets betydning.**

